

Sygn. akt IX K 176/15

POSTANOWIENIE

Dnia 25 sierpnia 2015r.

Sąd Rejonowy w Bielsku-Białej, Wydział IX Karny, w składzie:

Przewodniczący: SSR Adam Kanafek

Protokolant: Katarzyna Góra

przy udziale oskarżyciela publicznego I. J. z Drugiego Urzędu Skarbowego w B.

po rozpoznaniu w dniu 25 sierpnia 2015r.

sprawy

M. H., syna F. i T. z domu S.,

urodzonego (...) w B.

oskarżonego o to, że:

nie złożył w terminie ustawowym, tj. do 25 sierpnia 2009r., Naczelnikowi Drugiego Urzędu Skarbowego w B., jako organowi podatkowemu, pełniąc funkcję prezesa zarządu (...) sp. z o.o., deklaracji VAT-7 za lipiec 2009r. oraz nie wpłacił w tym samym terminie ustawowym podatku, przez co uchylił się od opodatkowania i naraził na uszczuplenie podatek od towarów i usług w kwocie 25.878,00 zł., czym naruszył przepisy art. 5 ust.1 pkt 1, art. 19 ust. 13 pkt 2 lit D, art. 29 ust.1 oraz art. 103 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004r. o podatku od towarów i usług (Dz. U z 2004 nr 54, poz. 535 z późn. zm.)

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 54 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks

na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 kpk, art. 632 pkt 2 kpk, art. 98 § 2 kpk

postanawia

- 1) umorzyć postępowanie,
- 2) orzec, że koszty procesu ponosi Skarb Państwa,
- 3) odroczyć sporządzenie uzasadnienia postanowienia na czas do 7 dni.

Sędzia:

Sygn. akt IX K 176/15

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 25 sierpnia 2015r.

Drugi Urząd Skarbowy w B. w dniu 15 grudnia 2014r. wydał postanowienie o wszczęciu dochodzenia w sprawie o przestępstwo z art. 54 § 2 kks, KS/600-073/14. W tym też dniu wydano postanowienie o przedstawieniu M. H. zarzutu o to, że nie złożył w terminie ustawowym, tj. do dnia 25 sierpnia 2009r., Naczelnikowi Drugiego Urzędu Skarbowego w B., jako organowi podatkowemu, pełniąc funkcję prezesa zarządu (...) Sp. z o.o., deklaracji VAT-7 za lipiec 2009 r. oraz nie wpłacił w tym samym terminie ustawowym podatku, przez co uchylił się od opodatkowania i naraził na

uszczipienie podatek od towarów i usług w kwocie 25.878,00 zł, czym naruszył przepisy art.5 ust.1 pkt 1, art.19 ust.13 pkt 2 lit. D, art.29 ust.1 oraz art.103 ust.1 ustawy z dnia 11 marca 2004r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2004 nr 54, poz. 535 z późn. zm.), tj. o przestępstwo skarbowe z art.54 §2 kks w zw. z art.9 §3 kks.

W drugiej połowie grudnia 2014 r. wysłano do M. H. wezwanie do stawiennictwa w Drugim Urzędzie Skarbowym w B. na adres zamieszkania; z kolei w dniu 18 grudnia 2014r. wysłano takie wezwanie na adres spółki, której był prezesem. Przesyłki dwukrotnie awizowane nie zostały podjęte w terminie i je zwrócono.

16 grudnia 2014r. wysłano na dwa adresy spółki zawiadomienia o zawieszeniu biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego z tytułu podatku od towarów i usług za miesiąc lipiec 2009r. Zawiadomienia były awizowane dwukrotnie w dniach 29 i 31 grudnia 2014r. Nie wysłano zawiadomienia na adres zamieszkania oskarżonego.

14 stycznia 2015r. ponownie wysłano do M. H. wezwanie do osobistego stawienia się w dniu 28 stycznia 2015r. w Drugim Urzędzie Skarbowym w B.. M. H. odebrał wezwanie 15 stycznia 2015 r.

28 stycznia 2015r. ogłoszono M. H. postanowienie o przedstawieniu zarzutów z 15 grudnia 2014r., pouczone go o przysługujących mu prawach i obowiązkach oraz został on przesłuchany w charakterze podejrzanego.

27 lutego 2015r. do Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej wpłynął akt oskarżenia przeciwko M. H. o przestępstwo skarbowe z art. 54 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks.

Sąd zważył co następuje:

Przestępstwo z art. 54 § 2 kks zagrożone jest karą grzywny do 720 stawek dziennych.

Zgodnie z art.44 §1 pkt 1 kks karalność przestępstwa skarbowego ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło lat 5 – gdy czyn stanowi przestępstwo skarbowe zagrożone karą grzywny, karą ograniczenia wolności lub karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 3 lat. Bieg przedawnienia przestępstw skarbowych polegających na uszczipieniu lub na narażeniu na uszczipienie należności publicznoprawnej, niebędącej należnością celną, rozpoczyna się z końcem roku, w którym upłynął termin płatności tej należności (art.44 §3 kks). W świetle art.44 §5 kks jeżeli w okresie pięcioletnim (z art.44 §1 pkt 1) wszczęto postępowanie przeciwko sprawcy, przedawnienie takiego przestępstwa skarbowego ustaje z upływem 5 lat od zakończenia pięcioletniego okresu przedawnienia – a zatem gdy upłynęło 10 lat od popełnienia czynu. Wobec powyższego przesłanką warunkującą przedłużenie okresu karalności jest wszczęcie w okresie pięciu lat od popełnienia czynu postępowania przeciwko osobie (ad personam). Postępowanie przeciwko osobie rozpoczyna się w momencie wydania postanowienia o przedstawieniu zarzutów albo w momencie postawienia zarzutu bez wydania postanowienia. Sporządzenie postanowienia o przedstawieniu zarzutów nie jest tożsame z jego wydaniem. Czynność wydania jest czymś więcej niż czynność sporządzenia; oznacza ona bowiem uzewnętrznienie postanowienia o przedstawieniu zarzutów. Wynika z tego, że momentem wszczęcia postępowania przeciwko osobie jest czas ogłoszenia podejrzanemu zarzutu, nie zaś czas sporządzenia postanowienia o przedstawieniu zarzutów (por. postanowienie SN z dnia 24 kwietnia 2007 r., IV KK 31/07, BPK 2007, nr 11, s. 20-22; P. Kardas, G. Łabuda, T. Razowski, Kodeks karny skarbowy. Komentarz, LEX, 2010).

W niniejszej sprawie zgodnie z wyżej przedstawionymi regułami karalność ustała z dniem 31 grudnia 2014r. Nie zdołano w tym czasie przedstawić M. H. zarzutów. Co prawda 15 grudnia 2014r. sporządzono postanowienie o przedstawieniu mu zarzutów, jednakże ogłoszono je M. H. dopiero 28 stycznia 2015r. Tak późne wydanie postanowienia o wszczęciu dochodzenia w sprawie oraz przeprowadzenie kolejnych czynności nie było spowodowane przyczynami leżącymi po stronie oskarżonego, a wynikało z zaniedbań oskarżyciela publicznego. Co prawda M. H. nie odbierał kierowanej do niego przez Drugi Urząd Skarbowy w B. korespondencji w drugiej połowie grudnia 2014r., jednakże jest to zrozumiałe z uwagi na to, że był to okres świąteczny, wiele osób w tym czasie wyjeżdża i trudno je zastać w miejscu zamieszkania; dlatego trudno byłoby nawet domniemywać, że np. M. H. nie odbierał kierowanej do

niego urzędowej korespondencji. W niniejszej sprawie nie miały miejsca żadne okoliczności, które mogłyby skutkować przerwaniem biegu przedawnienia przestępstwa skarbowego.

Sąd nie podzielił poglądu oskarżyciela publicznego (pismo procesowe k.53-54), że zawieszenie przedawnienia należności publicznoprawnej skutkuje wydłużeniem karalności przestępstwa skarbowego. Teza ta stoi w sprzeczności z powołanymi przez oskarżycieli orzeczeniami Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w B. z dnia 23 maja 2013r. sygn. I SA/Bk 65/13 oraz Trybunału Konstytucyjnego z dnia 17 lipca 2012r. sygn. P 30/11. Z orzeczenia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w B. z dnia 23 maja 2013r. wynika, że błędem jest zastosowanie przepisu art. 70 § 6 pkt 1 Ordynacji podatkowej i przyjęcie, że sam fakt wszczęcia postępowania karnego skarbowego dotyczącego podania nieprawdy w deklaracjach wywołuje skutek w postaci zawieszenia biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego i to także wówczas, gdy podatnik nie został powiadomiony o fakcie wszczęcia postępowania karnego skarbowego przed upływem terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego. Podobnie w tej kwestii wypowiedział się Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 17 lipca 2012r. sygn. P 30/11 stwierdzając, że art.70 §6 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2012r., poz. 749), w brzmieniu nadanym przez art.1 pkt 58 ustawy z dnia 12 września 2002r. o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 169, poz. 1387 oraz z 2007r. Nr 221, poz. 1650), w zakresie, w jakim wywołuje skutek w postaci zawieszenia biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego w związku z wszczęciem postępowania karnego lub postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe, o którym to postępowaniu podatnik nie został poinformowany najpóźniej z upływem terminu wskazanego w art. 70 § 1 ustawy – Ordynacja podatkowa, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art.2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Również z utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego nie wynika, aby zawieszenie biegu terminu przedawnienia należności publicznoprawnej miało wpływ na bieg terminu karalności przestępstwa skarbowego. Z daleko idącej ostrożności procesowej należy zauważyć, że – jak wynika z dołączonych do akt sprawy dokumentów w postaci zawiadomień o zawieszeniu biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego z tytułu podatku od towarów i usług za miesiąc lipiec 2009r. i zwrotnych potwierdzeń odbioru tych pism – nie zostały one odebrane przez oskarżonego i zostały dwukrotnie awizowane. Datą drugiego awiza jest 29 grudnia 2014r. i 31 grudnia 2014r. (w przypadku przesyłki wysłanej na drugi adres). Przyjmując fikcję jego doręczenia, należałoby uznać je za skuteczne dopiero – odpowiednio – w dniach 5 i 7 stycznia 2015r., a więc już po upływie terminu przedawnienia należności publicznoprawnej, który zgodnie z treścią art.70 §1 Ordynacji podatkowej wynosi 5 lat licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności podatku. Istotny jest fakt, że żadnego z tych zawiadomień nie wysłano na adres zamieszkania oskarżonego, a którym to adresem organ dysponował. Nie sposób zatem uznać zawieszenia biegu terminu przedawnienia należności publicznoprawnej za skuteczne.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd uznał, iż karalność czynu zarzucanego M. H. ustała i na mocy art. 17 § 1 pkt 6 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks umorzył postępowanie.

Sędzia:

ZARZĄDZENIE

1. Odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem doręczyć:

- oskarżonemu z pouczeniem,
- oskarżycielowi publicznemu do sprawy KS/600- (...).

2. K.. 7 dni.

31.08.2015